

[Else Marie Mortensen]

dig hos den pædagogiske arbejdskraft fremover. En fælles pædagoguddannelse vil kunne danne rammen om den fælles faglige kerne i de tre nuværende uddannelser og give gode muligheder for en videreudvikling og videreuddannelse.

Fremtidig uddannelsesplanlægning vil i langt højere grad være bygget op omkring bredere grunduddannelser, hvor den senere specialisering vil knytte an til den fremtidige placering på arbejdsmarkedet med voksende behov og mulighed for efter- og videreuddannelse. Det er baggrunden for, at jeg på Socialdemokratiets vegne i dag kan melde positivt ud på selve grundideen om en enhedsuddannelse for pædagoger.

Vi kan altid diskutere graden af løbende specialisering inden for fællesuddannelsen. Betænkningen foreslår, at mindst et af praktikopholdene bliver inden for specialområdet, det vil vi fra Socialdemokratiets side fastholde i det videre forløb; det er en klar nødvendighed for at tilgodese de specielle krav, der stilles til medarbejdere i institutioner for folk med psykiske og fysiske handicap.

Det forslag, der helt har overskygget de mere visionære uddannelsespolitiske perspektiver, har været indførelsen af lønnet praktik. Tiden tillader desværre ikke, at jeg går i dybden med de betæneligheder, der næres omkring den lønnede praktik. Jeg skal dog medgive, at der også kan fremføres saglige argumenter, der kan tale for lønnet praktik.

I denne debat vil Socialdemokratiet klart være optaget af det uddannelsesmæssige perspektiv; kan man fastholde det og eventuelt udbygge det ved indførelse af et egentligt ansættelsesforhold, vil vi meget gerne bidrage hertil. Det er klart, at det er det perspektiv, der skal være det styrende, og ikke ønsket om at opnå en SU-besparelse. Men vi vil gerne på nuværende tidspunkt slå fast, at institutioner, der ikke ønsker eller ikke findes egnede til at modtage lønnede praktikanter, ikke skal udsættes for en nednormering, for at andre institutioner kan modtage praktikanter og på den måde opnå en opnormering. Forældrebetalingen på op mod 35 pct. gør, at praktikpladssituationen ikke kan sammenlignes med andre praktikuddannelser. Vi savner også en forklaring på, hvilke institutioner der skal betale praktikløn for praktikanter i børnehaveklasser på skolerne.

Lovforslaget om en fælles pædagoguddannelse løser ikke problemet for de op imod 25.000 uuddannede på det pædagogiske arbejdsmarked. Forslaget om etablering af en overgangsmerituddannelse er spændende, men løser ikke det store uddannelsesmæssige efterslæb for pædagogmedhjælperne. Socialdemokratiet ønsker dette perspektiv inddraget under udvalgsbehandlingen.

På den uddannelsesmæssige side indeholder lovforslaget et klart ønske om en kraftig eksamensstyring; vi er ikke imod, at der stilles krav til lærere og studerende, og vi er ikke imod ekstern censorering, men vi er imod eksamener, som er løsrevet fra undervisning og undervisningsform. Vi ønsker ikke, at evalueringen skal tage overhånd, og den skal ikke have karakter af stopprøver. Den styringsmæssige del lider under den sædvanlige skavank: De demokratiske indflydelseskanaler for studerende, og medarbejdere er alt for vagt formuleret i lovforslaget. Det skal strammes op.

Ministerens lovforslag rejser langt flere spørgsmål, end det giver svar; der er alt for mange gummiparagraffer i lovteksten. Socialdemokratiet kan således ikke umiddelbart på det foreliggende grundlag tilslutte sig ministerens lovforslag, men vi vil gerne bidrage til et konstruktivt udvalgsarbejde, der kan skabe større klarhed over indholdet i og konsekvenserne af loven. Det er vores håb, at vi igennem dette arbejde kan bringes til at stemme for det endelige lovforslag, som måtte komme ud af udvalgsarbejdet.

John Vinther (KF):

Da mit partis ordfører, fru Eva Møller, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg kort på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at vi tilslutter os det fremsatte lovforslag.

Det er af stor betydning for Det Konservative Folkeparti, at lovforslaget følger de tanker og ideer, der blev lagt frem i betænkningen om pædagoguddannelserne fra november måned 1990, hvori man i enighed har forhandlet sig frem til en løsning i et udvalg, som havde repræsentanter både for de berørte fagforeninger og for de kommuner og amtskommuner, som senere skal være med til at føre aftalen ud i livet.

Vi er ligeledes glade for og tilfredse med, at det er lykkedes gennem en omlægning af ud-